

Drugi dan: "Bog vas po nama nagovara"

194. U Vjeronanju ispovijedamo: "Vjerujem u Duha Svetoga, Gospodina i životvorca... koji je *govorio po prorocima.*" Isus nije bio "svećenik" u nekadašnjem smislu, nego "prorok" (Dj3,22; 7,37). Crkva nije sazidana samo na apostolima, nego također i na prorocima (Ef 2,20). "Prorok" doslovno znači: "navjestitelj", "glasnogovornik": prorok je onaj koji po Božjem nalogu i mjesto Boga naviješta njegovu riječ. Sljedeći tekstovi jasno pokazuju što se pod tim podrazumijeva:

„Dode mi riječ Gospodnja: 'Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh... za proroka svim narodima postavih te. A ja rekoh: 'Ah, Gospode Bože, gle, ja ne umijem govoriti. dijete sam. A Gospodin mi odvrati: Ne govori: Dijete sam! Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti. Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim, riječ je Gospodnja. I tada Gospodin pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: Evo, u usta tvoja stavljam riječi svoje!'(Jr 1,4-9),

"Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao; riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje... Nikad sjedio nisam u društvu veseljaka da se razveselim. Pod težinom ruke tvoje samotna živim, jer ti me jarošću prože.. Ah! Hoćeš li meni biti kao potok nestalan, vodama nepouzdan? Zato ovako govori Gospodin: Ako se vratiš... bit ćeš usta moja... Borit će se protiv tebe al' te neće nadvladati jer ja sam s tobom, da te spasim i izbavim - riječ je Gospodnja" (Jr 15, 16-20).

"To je ono što je rečeno po proroku Joelu: 'U posljednje dane, govori Bog izlit ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri" (Dj 2.16 sl).

"Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo dajte, pomirite se s Bogom!" (2 Kor 5,20).

"Ovo govori 'Amen!' Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja:... Evo, na vratima stojim i kucam, poslušaj li tko glas moj i otvori mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom" (Otk 3,14,20).

1. Što stoji u tekstovima?

195. Prorok Jeremija u izvještaju o svojem pozivu opisuje jedan nutarnji proces koji se u Novom Savezu može dogoditi u svakom kršćaninu: "Dode mi riječ Gospodnja." Jeremija ne bi zapazio tu riječ

, da mu Bog nije otvorio srce. Tako je on mogao biti otvoren za Božji poziv i njegove objave. U stalnom stavu slušanja on u sebi zapaža "riječ Gospodnju": "Evo, u usta tvoja stavljam riječ i moje." Prorok dakle ne govori sam od sebe, nego prenosi ono što čuje od Boga. Dođu li mu

riječi od Boga, to mu je "ushit i radost srca", jer smije biti "usta Božja". Ali ako ne prima nikakve riječi od Boga, ako izvor "presuši" (nestalan izvor), tada proroka ispunja duboka žalost, tada je to "rana".

Jeremija je bio u opasnosti da se povuče iz proročke službe naviještanja suda i da ljudima govori prema njihovu ukusu. On pak mora izvršavati Božje naredbe koje izazivaju protivljenje. Stoga mu je Bog za neko vrijeme zatvorio usta i rekao: *Ako se ponovno vratiš, tada ćeš smjeti ponovno biti moja usta.*

Govor o Bogu smije biti samo u stavu stalnog oslušivanja njega i u odgovarajućem novom predanju njemu.

196. Uduhovskom izljevu Duha jasno je da su u Novom zavjetu svi članovi Božjeg naroda pozvani na proročku službu: kršćanin (u tekstu druge poslanice Korinćanima misli se na Pavla i njegove suradnike) može i smije "umjesto Krista" moliti, opominjati, tješiti. On ne govori samo tako, kao da bi sam Krist bio prisutan, nego po njegovoj riječi sam Krist se uprisutnjuje. To je jasno iz gore navedenog mjesta iz Otkrivenja: u prvom licu "stojim i kucam" sam Uskrsli je nazočan i izravno govori slušatelju.

2. Značenje za nas

197. Proročki govor danas čini da Božja riječ izrečena jednom zauvijek bude prisutna i plodna u određenoj situaciji. Kršćanstvo je religija riječi, ali ipak sam Krist je vječna "Riječ" koja se želi uprisutniti u ljudskoj riječi. Čitav Božji narod sudjeluje u Kristovoj proročkoj službi (GL 48,3). Obzirom na potrebu nove evangelizacije to postaje svjesno na povijesno novi način. Božja odnosno Kristova riječ u ustima grešnih ljudi – u tom je i danas sva napetost događaja naviještanja:

Navjestitelj mora reći više nego sam po sebi može reći: Božju riječ

Mnogi se kršćani stoga plaše pri pomisli da od Gospodina primaju "proročku" službu, da su pozvani "umjesto Krista" naviještati Božje milosrđe, pozivati na obraćenje i opominjati. Pavao pak i nama danas govori: "Htio bih da vi svi... prorokujete" (1 Kor 14,5).

„Duh Sveti danas, kao i u počecima Crkve, djeluje usvakom blagovjesniku koji mu se prepusti da ga vodi i da u njegova usta stavi ono do čega *on sam ne bi mogao doći*" (Pavao VI, EN 75).

To je rečeno ne samo obzirom na crkvene službenike, koji na temelju crkvenog ovlaštenja naviještaju Božju riječ, nego vrijedi za svakog kršćanina.

3. Što moram činiti?

198. Proročka riječ ima raznovrsne oblike. I tebi je dano da svoju vjeru dalje predaš "od osobe osobi": "Ima li zapravo neki drugi način da se preda Evanđelje osim da se drugome prenese iskustvo vlastite vjere?... Njime se naime dohvaća osobna savjest čovjeka potresena posve neobičnom riječju koju prima od drugoga" (Pavao VI, EN 46). Čim više u tebi žive riječi biblijske objave, tim prije ćeš naučiti govoriti o Bogu: u osobnom razgovoru, u kućnom ili biblijskom kružoku.

Bog želi po tebi izravno govoriti drugim ljudima.

Zapamti biblijske riječi koje su te osobno dimule. Pazi na nutarnje poticaje da ih prema određenim situacijama drugima preneseš.

199. Neki primjeri mogu rasvijetliti rečeno. U Iz 41,10 stoji: "Ne boj se, jer ja sam s tobom; ne obaziri se plaho, jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti." Ova riječ rečena Izraelskom narodu može – npr. kod službe riječi u kućnoj crkvi (kućni ili biblijski kružok) – druge pogoditi iu nutrini dirnuti. Oni tada znaju da im je *sam Bog* progovorio i ohrabrio ih. Preduvjet je da se takve riječi izgovore u takvoj situaciji, kada je netko izrazio nutarnju potrebu.

Druga riječ kod Izaije glasi (1,6): "Slušajte me,... ja sam vas ponio tek što se rodiste, i nosio sam vas od krila materina. Do starosti vaše ja ću ostati isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam činio; nosit ću vas i dalje, pomagati vas, izbavljati" (Iz 46,3 sl). Razlika je ako pokušaš nekog starog ili bolesnog čovjeka sam od sebe osokoliti ili mu preneseš takvu riječ od Boga.

200. Nakon dužeg procesa predanja Bogu ući ćeš u vršenje proročkog dara. Ne ide se za tim da druge obasipaš "biblijskim izričajima": preduvjet je da si bezuvjetno i cjelovito Bogu otvoren i da po duhovnom osjećaju zapažáš situaciju ljudi. Ta dušobrižnička osjetljivost je važan preduvjet i daje ti spoznati kada i kako treba da preneseš duhovan poticaj.

Proročki govor zahtijeva velik oprez i mudrost, čuvstvenu zrelost i samokritičko ispitivanje. Skriven ili neizlječen, poremećen odnos prema Crkvi može biti razlog za agresivan ton. Riječ koja dolazi od Boga

- ne prisiljava niti prijeti
- čini da se uprisutnjuje i zapažáš oslobađajuće i ozdravljajuće Božje priklanjanje
- vodi klanjanju i slavljenju Boga, obraćenju i pokori, služenju Crkvi i društvu
- daje snagu da izdržimo u teškoćama.

"Sadašnji svijet vapi za blagovjesnicima koji će mu govoriti o Bogu koga poznaju i s kojim druguju kao da vide Nevidljivoga (usp. Heb 11,27)" (Pavao VI, EN 76).

